

Vraag nr. 23
van 22 november 2000
van de heer KOEN HELSEN

VIPA-gesubsidieerde bouwwerken – Prijsvorming

Het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA) komt tegemoet in de kosten van bouwwerken die de voorzieningen doen met het oog op het vervullen van hun opdracht.

Meer en meer ontstaat de indruk dat de instellingen die werken met subsidies van het VIPA, worden geconfronteerd met veel hogere prijzen voor bouwwerken dan de initiatieven die gelijkaardige bouwwerken zonder subsidiëring realiseren. Meer concreet blijken de firma's die goederen en diensten leveren voor de welzijns- en verzorgingsinstellingen te beschikken over dubbele prijscatalogen : een duurdere voor de gesubsidieerde instellingen en een goedkopere voor de niet-gesubsidieerde instellingen.

Het kan uiteraard niet de bedoeling zijn van het VIPA om kunstmatig opgedreven prijzen te financieren indien het goedkoper ook kan.

1. Bestaat er een studie van de kostprijs van bouwwerken die de prijzen vergelijkt van enerzijds bouwwerken, goederen en diensten voor instellingen die worden gesubsidieerd door het VIPA en anderzijds bouwwerken, goederen en diensten voor instellingen die niet worden gesubsidieerd ?
2. Zo ja, wat waren de conclusies van deze studie ?
3. Zo neen, is een dergelijke studie niet aangewezen met het oog op een optimale allocatie van de middelen ?

Antwoord

1 en 2. Het VIPA kan subsidies verlenen :

- voor onroerende goederen, en dit uitsluitend mits toepassing van de wet op de overheidsopdrachten ;
- voor eerste uitrusting en meubilair (nachttafels, bedden, stoelen, medische apparatuur, ...) eveneens door toepassing van vermelde wetgeving ;

- via een forfait van 7 % voor studiekosten (van architecten, bureaus voor stabiliteit en technieken, voor opmetingsplannen, verkeersstudies, grondmechanisch en milieuonderzoek, ...).

Het VIPA voorziet in de subsidiëring van projecten voor zowel nieuwbouw, uitbreiding, aankoop en verbouwing, als uitrusting en meubilering van infrastructuur.

Hierbij dient te worden aangestipt dat de subsidies voor de projecten die zich het meest aandienen, met name deze voor nieuwbouw en uitbreiding (inclusief uitrusting en meubilair), vaste bedragen per vierkante meter zijn ongeacht de effectieve kostprijzen (bv. voor nieuwbouw : 22.000 fr/m²). Voor verbouwingswerken worden de subsidies bepaald op basis van 60 % van de aanvaarde kostenramingen, evenwel ook hier rekening gehouden met een maximum subsidiebedrag van 15.000 fr./m².

Het is mij niet bekend dat éénzelfde firma twee prijscatalogi zou hanteren voor de levering van goederen en diensten voor de welzijns- en verzorgingsinstellingen naargelang ze al dan niet worden gesubsidieerd.

Het zou kunnen (in de veronderstelling dat een firma er weet van heeft dat het gaat om gesubsidieerde investeringen) dat de prijzen hoger zijn wanneer de prijsvraag uitgaat van een initiatiefnemer die een beroep doet op overheidssubsidies omdat de in de bestekken gestelde eisen misschien strenger zijn op administratief en kwalitatief vlak en omdat misschien wordt vermoed dat, door het feit dat de initiatiefnemer een bepaalde subsidieprocedure moet volgen, de effectieve betalingen langer op zich kunnen laten wachten. Verder mag niet uit het oog worden verloren dat eventuele meerkosten tengevolge van de subsidieprocedure ook voor 40 % ten laste vallen van de initiatiefnemer zelf. Deze veronderstelling stoelt evenwel niet op een analyse van de resultaten van een interne of externe studie.

3. Indien de beweringen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger kunnen worden gestaafd door harde gegevens, ben ik graag bereid hieruit de nodige conclusies te trekken voor een gerichte onderzoeksopdracht.